

Kalibův zločin.

Obraz z podhoří. — Napsal: K. V. RAIS.

VII.

O třetí neděli masopustní měli v Ostružinově u představených muziku. Bývaly tu sice taneční zábavy přes tu chvíli, ale tahle masopustní bývala hned po posvěcení. Již v pondělí před muzikou přivezl představený z Pecky plný vůz vědarek s pivem, a v úterý jel do Hořic pro koňalky. V pátek a v sobotu se v hospodě drhlo, smýčelo a umývalo. Ve světnici nad okny pověsil půlkruhový věneček z chvoje, okrášlené máslem z malovaného papíru. V čele světnice, mezi okny, pod zrcadlem se zlatým, ale již rozvrtaným rámem, přibíli papír s modrým nápisem: "Pěkně vás vítáme!" Na sloup, který stojí uprostřed tanečny, nalepeny byly nejrozličnější obrázky z časopisů, knih, obrázky pouťové a Domovní požehnání. Pro hudebníky upravena byla zvláštní vysoká posada a postavena v čele v levém koutě. V neděli kolem čtvrté hodiny odpolední vytvořilo šest hudebníků před hospodou kroužek, kapelník, krejčí Stěhula, postavil se uprostřed, a rytmická polka zazvoněla veselí. Ode všech stavení sbíhaly se děti ustrojené a nenstrojené. Některý klouček měl jen bídné štruky a čepici v týle, nebo na něm, dvěřátka byla i jen o jedné sukničce, ale po zdupaných místech na návsi točili se a vyskaki jako v máji. Hudebníci po prvním kousku spustili druhý, kapelník pískaje, uprostřed hry povzněl klavír otvorem k výši, a páni kamarádi po tom znamenání vesli do hospody. Hned v levo u dveří za vysokou a širokou katedrou, na níž narovnaný byly řady sklenice a stály košíky s rohlíky a uzenicemi, byl představený s představenou, on jenom ve vestě, v košili se širokými, světlými rukávy, ona v krátké sukni se životem nadmutých, nabíraných rukávů, v bílých punčochách a sametových střevících. Banda usadila se na své místo, uchystala si partěsy a pak spustila hovor a smích. Děti zaběhly do síně, stavěly se mezi dveře, některé usadily se i u kamen na lavice, jež přichystána byla pro starší ženské. V tanečně byl ještě jeden větší stůl v pravém rohu čela, ostatní byly vedle ve světnici. Se soumrakem počali se hosté scházeti. Přicházeli tatičky i sosedky se syny a dečrami, všichni sváteční.

Muži kouřili téměř všichni doutníky, z dýmek leda pantátové, kteří kromě při jídle od rána do večera nedali dýmky z úst, a jiným doutník nebyl žádným kouřením. Starší usadili se ve světnici ve koutě, představený nosil jim číslované sklenice a na tabulce u dveří dělal k číslům čárky. Kdo sem přišel pro tanec, sedali na lavice podél zdi tanečny.

Hudebníci hráli, a ještě nežli představený rozsvítil, bylo slušné kolo. Vojta s Karlou také přišli; panimáma dívala se za nimi do tmy, dokud nezamizeli u hospody. Řekla, že se na ní podívá, ale jenom na skok, aby nikdo chalupy nevykradl.

Karla měla nově polohedvábne šaty tmavé barvy, drobnými řízičkami v láte poseté, na hlavě bílý hedvábný sátek s modrými květy a dlouhým třepením. To koupil jí Vojta. Stěžoval si nedávno panimámě, že je naň Karla neuhavná, že mu odsekává, jakoby ani muž nebyl, a panimáma mu odpovídala: "Ale vy jí taky žádnou radost neděláte! Kabát také jí sice koupil, ale ten tuze potřebovala, když jste jí koupil něco na masopust, jistě by obrátila."

Vojta neříkal, ale za dva dni potom byl v Hořicích a koupil látku, přípravy na šaty i sátek. Když mladovská švadlena hotové šaty přinesla a Karla se do nich oblékla, smála se panimámě: "No, pěkně se zeťáček ukázal! Dobře, mně nic nekoupí, třebaže se mu tu od rána do noci dřou a celý svůj vojněnek přidávají."

Karla podívala se na matku, obrnula ro. "No, co se ohruňeš, není to taková prava?" stále kysele se směje řekla matka.

"Jestli je chcete, dám vám je, což je to jedno," mrzutě pravila dcera.

Panimáma neodpověděla, o Vojta roztrpčen mrač se odešel ze světnice.

Všichni v hospodě přítomní s Vojty a Karly oči nespustili. Tenky u kamen a holky kolem stěn mlčky prohlížely si je od hlavy k patám. Karle tváře planuly a oči měla sklopeny; Vojta ve svatebním šosáku klidně na obě strany pozdravoval.

Ve světnice sedli v koutě ke stolu, a když představený přinesl pivo, Vojta je vzal, otřel, podíval se na ně proti světlu a povídal upřímně: "Tak se napij, Kadličko!"

V té chvíli bylo v hospodě také věčno, že všichni ta slova slyšeli.

Pantátie dýmky majíce v koutcích úst, dívali se na ně stranou, po očku, chasníci prohlíželi si ji směle. Již tu také byl Smrz a potahuje knír nabízel Karle zavdanou. Napila se maličko a řekla: "Děkuji pěkně!" Smrz sedl si k nim a hovořil veselé:

"To mám radost, že jste přišli, jen tak dál, Kadlo, tohle bubáka musíš vodit sama, jinak by ti z domu nescylezl!"

Všichni se tlumeně rozesmáli. "A co pak panimáma, proč pak jste ji nechtěla doma?"

"Je potřeba, aby někdo hlídal," řekla Karla, ale oči nepozvedla; bylo jí tu mezi neznámými úzko, věděla o sobě, že je hezká, zdravá, silná, a Vojta starší i hravější, a že lidé to přefrásají.

"Aby vám někdo do chalupy nevězlel, vždyť tam máte pantátu!" smál se Smrz. "A ty jsi do hospody a ani eikára nemáš!" dodal a odběhl.

Hudebníci spustili kvapík, a mladí hrnuli se ke dveřím.

Kalibovic manželé seděli mlčky. "No, Vojtišku, teď nesmíte takhle sedět, to by se vám mladá pěkně poděkovala," potměšile mžouraje chechtavě řekl chalupník Pětioký.

"Jen do kola, do kola!" křičela i představená, sbírající prázdné sklenice.

"Tak půjdem, Kadličko?" pial se Vojta vstávaje.

Tatíkům stahovaly se rty ke smiehu, a očka jim jen jen zářila, když Karla vstala, nadovnuté šaty urovnala a šla pak za Vojtou do světnice.

"Podívejte, nepovídala jsem to, že bude tanecvat jak blázen — pořád jste říkala, že ho znáte, ten že do kola nepůjde," šeptala tetka Svěračka vedníčkáře Vydrově.

"Inu, dělá to k vůli ní."

"Toť se ví, že k vůli ní — ale koukejte, koukejte —"

Kolem kamen zasyčel smích bezzubých anebo polohozubých šest starších ženských.

Mladší i starší stavěli se kolem dokola tanečnicích a hleděli na Kalibovy.

Ona skákala dobře, ale Vojta tuze dupal a tlapal na plno. Tanečnicích rychle ubývalo, a ti, kteří zůstali, zvolna loudali se po kraji kola, pozorujíc Vojtu s Karlou. Vojta neviděl, měl na mysli jen svoje nohy, ale čím byl opatrnější, tím hůře taněl a ženě stále po nohách tlapal.

Byl tuze červený a silně se potil, na čele a pod očima měl celé stružky. Za to Karla viděla, jak celá hospoda dívá se jenom na ně, jak se všichni smějí, jak se klarinetistovi stahují koutky rtů, a trubač že ani troubiti nemůže.

"Už dost!" zahučela do Vojty, ale tak, že to všichni slyšeli.

Vojta jí pustil a znaten, omámen motal se ke dveřím světničky.

Karla chtěla za ním, ale už tu byl Smrz, chytil ji a točil se s ní jako mladík. Tanečnicích opět rychle ubývalo.

Vojta již seděl na svém místě a držel se stolu. Židle se s ním houkala a v hlavě to vířilo. Neviděl, jak se mu všichni smějí a teď jak se naň útrpně dívají.

Vzpamatoval se teprve, když hudba přestala, a Smrz když Karlu vedle něho posadil.

"Jsi ty mi pěkný tanečník, Vojto," smál se Smrz.

"Ba, tolik dupe, tlape a supe," směje se také Karla přidala.

"Checheche," škíbl se baráček Pětioký, "vy byste radši s mlá-

dým, kdepak Vojta a tanec, ten jen aby dupal broudy na jetelští!"

Vojta se usmíval, několik mu bylo tuze stydno a trpké. Byl by se raději viděl na deset mil odtud.

"No, mlč, mlč, netrap se, všecko se podá," smál se Smrz, "zaspal jsi mnoho, teď musíš dohánět. Kadlička musí mít trpělivost a musí tě neit!"

"Kdybyste to byl vy," podotkl půlstatník Kosák a rozkousaný doutník máje v koutku úst vypouštěl lehké kotoně, "ale Vojta se už, myslím, nepoddá!"

"Co pak Smrz, ten by mladší všecky dohromady uhočil," řekl jiný.

Všichni se smáli a bylo jim na tvářích vidět, jak nemají Smrže rádi.

Smrz vztýčil knír, pohleděl na ně úkosem a obrátil se k Vojtovi.

"Snad si z toho nic neděláš," hučel do něho, "nevidáno, odvykl jsi. Vždyť Kadlička se nezlobí — povídám, Kadličko, že se nezlobí? Co pak za to může, že neumí tancevat?"

"Bodejť bych se zlobila," smála se.

"Tak se napij!" řekl Vojta a hlas se mu třásl.

Napila se více než prve, viděla, jak ho ten tanec sklíčil.

V tanečně povídal se dosud jenom o nich.

Ženy u kamen rozbíraly, dobře-li Vojta udělal, že si Karlu vzal, dívky se jí smály, přály jí, že tak vzbudila výsměch, mladci se jí zastávali, že je hezká, že jí to sluší, a za Vojtu že neumíže.

Při dalších tanech byla Karla pořád v kole. Vojta sedl blízko k sosedinám, pustil se s nimi do rozprávky o hospodářství a nabýval tak trochu klid. Pokušoval a popíjel.

Všichni jakoby byli zapomenuti, a čem prve mluvili, ale zatím mysleli jenom na Vojtu a na jeho žem.

Když se Karla od tance vracela, Vojta podal jí sklenici, promluvil několik slov, ona veselé odpovídala a šla zas.

Po desáté hodině přiběhla panimáma Boněková. Nepřiběhla jako na chvílku, přišla vystrojena jako o svatbě, byly jí plny dvěře. "No tak, zeťáčku, jak pak hodně tancevate," povíhala Vojtovi.

Opět zrudl, podíval se na ní jako vyjoven a mlčel.

"I se mnou už dejte pokoj, kde pak já se už mám v kole motat," pravil pak podrážděn.

"Tak aspoň podej zavdanou," štíplavě řekl Pětioký, "ty jsi pěkný zeťáček, panimáma přijde za ním, ale on kouska utřenosti nemá!"

Vojta podal jí sklenici.

Jenom lizla a řekla: "Děkuju pěkně."

"Za to deera se vám vytrduje, můžeš mít radost, tetka," opět řekl Pětioký.

Jak se naň podívala, zeleno zasvitlo jí v očích.

"Nevidáno, vždyť je mladá a dlouho-li pak bude tanecvat, ať užije, tuhle zeť jí to přeje," odbývala ho rázně.

Tu již ji Smrz odváděl k tanci. "Pane, pane, Vojto, ty bys měl s touhle panimámou ještě co dělat, podívej, jak tancevate!" smál se Pětioký.

"Jestě by očma vypálila," uškíbl se Pětioký.

"I jen vy dejte Kalibovi pokoj," křákal je Kosák, "hezkou ženu si vybral, může z ní mít radost, ať je panimáma jaká je."

Myslíl to dobře, ale rozvířené mysli Vojtovy neutišil.

"Vždyť mu žádný nic nedělá, ví, že ho máme rádi, ale řeč se mluví a pivo se pije," podotkl opět jiný.

"Však on si to doma spraví sám, snad by se od nich nedal vodit na provázku!"

Panimáma potanecovavši vmlsila se mezi ženy, aby porozprávěla.

Po chvíli přišla zase k Vojtovi a povíhala: "Jen si pobuďte, zeťáčku, já zas musím domů, aby nám tam někdo nevězlel. Kadla se ještě trochu vyskáče a pak přijďte. I vždyť ono jí to brzy přejde, přejde jí to!" a potměšile naň zamrkala.

Vojta jen přivýběhl, a panimáma chvátala domů.

Hosti dosti rychle ubývalo. Tanečnicích i světnice byly plny sedého, dusivého kouře, jímž mlde rozlévalo se žlutě světlou, plny kyselého pivního zápachu a celých mračen prachu, jenž kolem lamp se teteřil. Představená kropila již po několikráte, ale pomohlo to leda

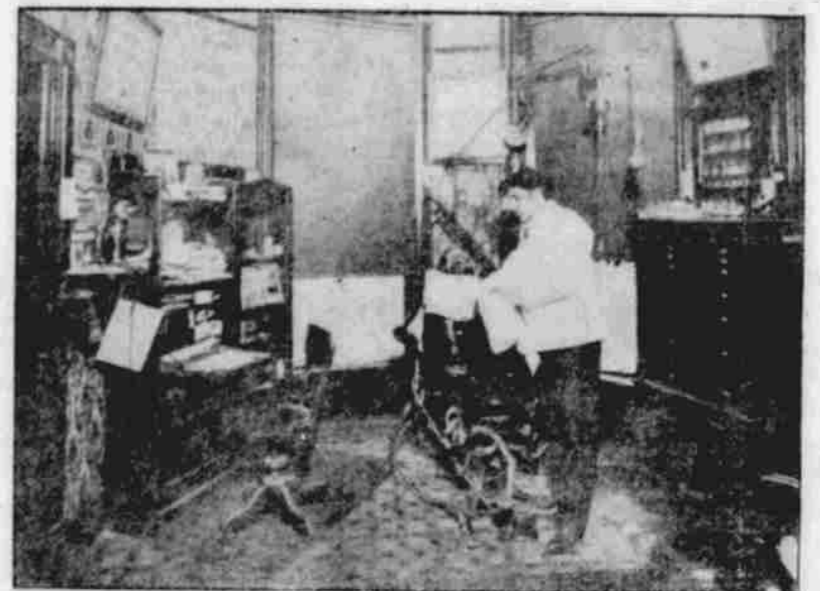
Když bujarí turisté

dorazí do krásného města La Crosse, vejdou do metropole nejlepšího světového ječmenného pšma. Od tohoto města do Kansas City (každé město označeno je hvězdou) budou pít.

Gund's Peerless Beer

Je tak zdravé, jako je dobré, jeho kvalita je nepřekonatelná. Kdekoli prodáváno, Gund's Peerless vyniká. Ono bude mít svůj koutek v mnohých automobilech prominentních lidí, což zajistě přispěje k rozhlášení nejlepší jakosti Peerless lahvového piva.

JOHN GUND BREWING CO., LA CROSSE, WIS.
Omaha Branch, C. W. HEYDEN, Mgr.
Bell Phone Douglas 2344. Auto Phone A 2344. 318-20-22-24 Leavenworth St.

DR. JAMES W. NOVÁK, český zubní lékař.

Continental Block — 15. a Douglas st., Pokoj č. 4 v rohu nad Berg Clothing Co. — Office Phone: Douglas 977 — Residence Phone: South 788. Krujané z venkova, kteří nejsou a domácí práci zubařskou spokojeni, ušini dobře, když při navštěvě Omahy, zajdou k Dr. Novákově, jenž za veliké práce v oboru svém úpinně ručí. 341f

Dary k sňatku, narozeninám a k jmeninám.

Sňubní přesteny, zlaté řetězy, hodinky a šperky všeho druhu. Stříbrné vidličky a nože, diamantové přesteny, granátové a importované zboží, taovárni a jehlice. PRODÁVÁME ZA TOVÁRNÍ CENY. Na všem vám peníze ušetříme. Píšte si český a cenník.

Obchod v malém 115 jižní 16. ulice. Velkoobchod a poštovní zásilky 109 severní 16. ulice.

FRED BRODEGAARD & CO., OMAHA, NEBRASKA.

Velkoobchod a post. zásilky 109 sev. 16. ul.

Joseph Bliss & Son Co.

komissionáři živým dobytčím.

230-232 New Exchange Bldg. SO. OMAHA, NEB. Telefon na vzdálenost (Long Distance) 300

Náš prodávací hořáček dobytka, Frank E. Bliss, má 14-letou zkušenost v prodávání dobytka v nejméně třech a vy obdržíte správně jednání od něho při prodeji, když dobytek potřebuje nánu. Není lepšího prodávatele tepného dobytka v yanech, než je náš R. W. Hanner, má 10-letou zkušenost v obchodu a dáme vám uspokojivou službu. Píšte nám o tržní informace, HARRY C. GARMAN, náš zaměstnanec, mluví český. 371f

Frank Svoboda, umělecký závod

POMNÍKOVÝ

11. a William ul., Omaha, Neb.

Jelikož jsem zakoupil nové místo na jižní 13. ulici a budu se toto jaro stěhovat, vyprodávám celý sklad pomníků na 11. ulici úplně pod cenu. Přijďte si vybrat, dokud zásoba stačí, neb mi píše. Telefon Douglas 3444.

JOSEF KAVAN, pozemkový a pojišťující jednatel.

má vždy po ruce výběr majetku v Omaze a South Omaze. — Pro ty, kteří kupují majetek na výdělek, má vždy zvláštní bargain na ruce. — Chcete-li něco koupiti, neopomeňte jej navštívit, jako i potřebujete-li pojištění proti ohni. Má státní povolení, které jej opravňuje, aby jako jednatel provozoval pojišťující obchod ve státu. Jest jednatel STATE INSURANCE COMPANY, Omahy, jedné z nejlépeších pojišťujících společností proti ohni. — Potřebujete-li pojištění proti ohni, máte-li majetek na prodej, neb chcete-li koupiti majetek, obraťte se na

JOSEF KAVAN, 2709 South 19. St., Omaha, Nebr.

Nemocný žaludek

celou tělesnou soustavu posilíte a uzdravíte, když budete užívat příjemně chutnající Medové Léčivé Hořké Víno, které vyrábí pouze A. V. KOUBA, 2819 Larimer St., Denver, Colo., a bedničku 12 lahvi za \$3.00 přímo zašle. Odpovědnost jest lékařská a stále nová důkazování přichází, jak všude se osvědčují.

Máme na skladě Jonášův česko-anglický (za \$1.50) a anglicko-český (za \$1.75) slovníky. Jsou nejlepší a nejúplnější. Píšte na: Pokrok Západo, 1325 William St.